

Mikkelin Orkesterilla kiinnostava avaus

Mielenkiintoisen ohjelman tarjosi Mikkelin kaupunginorkesteri syyskauden avauskonsertissaan Mikaelin kamarimusiikkisalissa. Runsaan kymmenen jousisoittajan täydennyksenä oli cembalosolistina Elina Mustonen. Konsertin johti Erick-Olof Söderström.

Avajaisnumerona kuulti Krystof Dobosiewiczin "Ajatukset". Pieni sarja jousiorkesterille oli kantaesityksenä mielenkiintoinen tuttavuus. Teos oli selkeän ohjelmallinen. Osien nimet ja viitteenä oleva runoteksti olivat tästä selvänä osoituksena. Ehkä tämä seikka jossain määrin myös helpotti kuulohavainnon hahmottamista jo ensikuulemalta.

Ristiriitaisen riitasointuisen alun kautta sävellys sai selkeätä hahmoa, soinnillisen ja rytmisen materian kiinteytyessä teoksen edistymisen myötä konsertissa istujan kuulohavaintoon.

Kakkososan, "Ilon" viehkeä tanssahtelu ja kolmososan, "Pettymyksen" rennon pelimannihenkinen meininki antoi-

vat luonnetta kokonaisilmeelle, joka lopun Analyysi-osassa palasi kuin kierroksen tehtyään riitasointuisen alun kaaokseen.

G. F. Händelin Concerto grosso D-duuri tarjosi puolestaan barokin tyylikästä hovi-viihdettä, jossa sarjan osien matkassa oli helppo heittäytyä aikakauden muoti-ilmioihin. Vaihtuvat rytmit ja soinnilliset ilmeet liikkuvat vuoroin tunnelmatuokiassa, purkautuakseen aina välillä elämäniloiseen ja seikkailevaan soitannalliseen säpinään.

Kamariorkesterin kokoisellekin yhtyeelle kamarimusiikkisali on ahdas. Juuri Händelin kohdalla jäi kaipaamaan kirkkoakustiikan soinnillista hehkua lisäävää jälkikaikua.

Selvimmän tämä ilmeni cembalon kohdalla, joka edullisemmassa tilassa on luomassa soivaa tähtisadetta soinnilliseen sfääriin. Tässä akustiikassa sointi tahtoi hukkaa jousien alle. Myös jousiston pienet rosoisuudet pyrkivät korostumaan.

Joonas Kokkosen teoksesta Metamorfooseja 12 jousisoitti-

melle ja cembalolle ei itselläni ole aiempaa muistikuvaa. Sävellys muodostui tuhdin päätöksen illan musiikkitarjonnalle. Selvä ohjelmallinen vihje, – durch einen Spiegel sisältyi tähänkin musiikkiin.

Omasta muistilokerosta työntyi musiikin matkassa mielekäs kuva oman mummovainaan piirongin peililasi, jona hiottu särmä auringon valossa loi saateenkaaren väreissä suurikuvoisen kukkatapetin pinnalla valeltavia värifugattoja, joiden muuntelua kiinnostuneena katselin . . .

Kokkosen tyyli pohjaa tukevatekoisen sinfonikon tapaan hahmottaa melko raskaalla kädellä luonnosteltavana olevaa materiaa, jota hän kevensi sopivasti cembalon hauraan helähtävällä efekteillä. Paljolti cembalo toimikin efektisoittimena, jolla Elina Mustonen heitteli värivaikutelmia esityskokonaisuuteen.

RAIMO SAARI

Elina Mustonen avasi Mikkelin Orkesterin syyskauden.